

شعر علومی ۲

(گنجینه‌ی شعر و ادب)

علی علومی

www.ketab.ir

سرشناسه: علوی، علی، ۱۳۴۱ -
عنوان و نام پدیدآور: شعر علوی ۲: گنجینه‌ی شعر و ادب / ادب / شعر / علوی.
مشخصات نشر: کرج: نجم کبری.
مشخصات ظاهری: ۱۰۴ ص.؛ ۱۴ × ۲۰/۵ س.م.
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۹۰۵-۳۲-۴

وضعیت فهرست نویسی: فیبا
یادداشت: کتابنامه: ص. [۱۰۱] - ۱۰۴.
موضوع: علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق. - شعر
موضوع: مشاعره
شعر فارسی -- مجموعه‌ها
رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۲/۷۸۳/۶۸ PIR۴۰۸۳
رده‌بندی دیوبی: ۸۶۱/۰۰۸
شماره کتابشناسی ملی: ۳۲۲۲۱۶۴

نام کتاب: شعر علوی ۲ (گنجینه‌ی شعر و ادب)
نویسنده: علی علوی
انتشارات: نجم کبری
چاپ و صحافی: ناژو
تیراژ: ۲۰۰
چاپ اول: ۱۳۹۲
نوبت چاپ: سوم ۱۴۰۲
قیمت: ۶۵۰۰۰ تومان
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۹۰۵-۳۲-۴

مقدمه

ها علی بشر کیف بشر ربه فیه تجلی و ظهر

در وصف امام علی (ع) هزاران جلد کتاب و چندین برابر آن مقاله‌ی خوب و پژوهشی نوشته شده است، اما هر بار که نوشته‌ای نو پدیدار می‌شود باز هم قابل توجه است. و این به منزله‌ی این است که توصیف و تعریف آن شخصیت استثنایی و بی‌نظیر هرگز تمام نمی‌شود. از او گفتن و در باره‌ی او نوشتن از هر زبان و قلمی همواره تازه و مبارک و خوش است. هر چند که آنچه گفته و نوشته می‌شود با حقیقت کمالی او بسیار متفاوت و فاصله‌دار است. او در اوج است و ما در حضيض، او در بالای بالا و ما در پست پست. با این حساب بدیهی است که جز اندکی از بی‌نهایت

شعر علوی

او را نمی‌توان گفتم. در این باره نیز گویا خورشیدی کامل توصیف می‌شود که توصیف گران بیش از آن که خورشید و نور و روشنایی آن را به وصف در آورند از بینایی خویش و از سلامتی نگاه و فهم خود سخن می‌گویند و از این که چشمان ما بینا و سالم و نورانی است، به گفته‌ی مولانا جلال‌الدین محمد خراسانی:

مادح خورشید مداح خود است

که دو چشم روشن و نامرمد است

غیر از این، این نوشته در زمهری اندکی است که در صف خریداران جمال یوسف واقع شده است، خود می‌دانم که بسیار اندک و ناچیز است اما همین که نامم در صف خریداران یوسف واقع شود نهایت عزّ و آبرو خواهد بود، و در این خصوص اگر در زمهری کسانی باشم که از علی گفته‌ام و آن مظهر کمال و جمال و جلال الهی را ستوده و وصف نموده باشم همین مرا بسنده و اسباب فخر و عزّت و سربلندی خواهد بود.

در روایات از اقوال حضرت ختمی مرتبت خواننده بودم که هر کس از فضائل و کمالات علی (ع) بگوید یا بنویسد، یا بخواند و یا نشر دهد اجری در پیشگاه خداوند خواهد داشت. این بنده نیز

که عاشق مولا علی (ع) هستم در همه‌ی عمر از او گفته و نوشته و خوانده‌ام، و فخرم انتشار فضائل بی چون آن حضرت بوده و هست و به امید خدا خواهد بود.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَعَلَ لِأَخِي عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (ع) فَضَائِلًا لَا تُحْصَى كَثْرَةً فَمَنْ قَرَأَ فَضِيلَةً مِنْ فَضَائِلِهِ مُقِرًّا بِهَا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ وَمَنْ كَتَبَ فَضِيلَةً مِنْ فَضَائِلِهِ لَمْ تَنْزِلِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَغْفِرُونَ لَهُ مَا بَقِيَ لِكَتَابَةِ رِسْمٍ وَمَنْ اسْتَمَعَ إِلَى فَضِيلَةٍ مِنْ فَضَائِلِهِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ الذُّنُوبَ الَّتِي اِكْتَسَبَهَا بِالسَّمْعِ وَمَنْ نَظَرَ إِلَى كِتَابَةٍ مِنْ فَضَائِلِهِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ الذُّنُوبَ الَّتِي اِكْتَسَبَهَا بِالنَّظَرِ ثُمَّ قَالَ النَّظَرُ إِلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (ع) عِبَادَةٌ وَلَا يَقْبَلُ اللَّهُ إِيْمَانَ عَبْدٍ إِلَّا بِوَلَايَتِهِ وَالْبِرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِهِ.

از سوی خداوند تعالی برای برادرم علی بن ابی طالب علیه السلام فضیلت‌های بی شماری است، هر کس یکی از آن‌ها را بخواند و نقل کند و اقرار هم به آن فضیلت داشته باشد خداوند گناهان گذشته و آینده‌ی او را بیامرزد و هر کس فضیلتی را از او بنویسد تا آن گاه که آن نوشته باقی باشد فرشتگان برایش طلب آمرزش کنند و هر کس فضیلتی از آن‌ها را گوش دهد خداوند گناهانی را که به وسیله‌ی گوش انجام داده بیامرزد و هر کس به

شعر علوی

فضیلتی از فضائل او نگاه کند گنا‌هانی که بوسیله‌ی چشم انجام داده آمرزیده شود. و فرمود: نگریستن بر سیمای علی عبادت است و خداوند ایمان را از کسی نمی‌پذیرد مگر ولایت او را پذیرفته باشد و از دشمنان او هم رسماً اظهار بیزاری نماید.

شاعران بزرگ ایران زمین در باره‌ی آن ابرمرد تاریخ بشر هزارن غزل و قصیده‌ی ناب و پرشور سروده‌اند، و انصافاً همگی عالی و نغز و پر مغز بوده است. منتها هریک به اندازه‌ی معرفت، شناخت و ذوقی که نسبت به حضرتش داشته نکته‌ای را مرقوم نموده‌اند.

بی‌تردید خواندن آن قصائد و اشعار هرکسی را که اندک ذوقی داشته باشد تحت تأثیر قرار می‌دهد و در این بین آنان که آن جناب را بیش‌تر می‌شناسند از لذت بیش‌تری برخوردار خواهند بود.

از جمله فنون ادبی که از دیرباز در ایران اسلامی بوده و رونق داشته و در این ایام نیز خوش‌بختانه شیوعی مطلوب به ویژه در بین دانش‌آموزان و دانشجویان یافته است فن «مشاعره» است.

این رشته، هم به حافظه‌ی فرد مدد می‌رساند و هم سبب می‌شود که ادبیات غنی و فاخر منظوم ایرانی از همین طریق هم

دوامی بیش‌تر پیدا کند و هم‌نشر و گسترش بهینه یابد. در این بین شاید کاری مهم‌تر و در عین حال دشوارتر مشاعره‌ی تخصصی باشد. در موضوعی خاص. به مانند همین اثری که هم‌اینک در مقابل شما عزیزان فرهیخته و فرهنگ‌گفر واقع شده است.

کتاب حاضر که «شعر علوی» نام دارد مشاعره‌ای کاملاً تخصصی است که محوریت آن با نام مقدّس مولا امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام، و صفات او و آنچه که به آن امام همام (ع) است مربوط می‌شود.

برای این منظور از ده‌ها شاعر و ده‌ها دیوان و منظومه‌های شعری استفاده شده تا اشعاری نغز و پر مغز از صفات و افعال آن امام بزرگ را در قالب ابیات و احیاناً رباعیاتی به تصویر بکشم. بدیهی است تنظیم مشاعره‌ی آن هم با این محوریت بسیار دشوار است. و لذا گاه برای یافتن یک حرف خاص که به ناچار در انتهای بیت قبلی واقع شده مجبور بودم ساعت‌ها صفحات بسیاری را مرور کنم تا در آن بیت با آن حرف چیزی بیابم و هم‌مطلب مهمی را در شعر بیان کنم.

باری با این ابیات زیبا از جناب کسائی مروزی شاعر فاخر قرن

چهارم سخن تمهیدی را به پایان می‌برم:

شعر علوی

مدحت کن و بستای کسی را که پیمبر
بستود و ثنا کرد و بدو داد همه کار
آن کیست بدین حال، که بوده است و که باشد
جز شیر خداوند جهان حیدر کرّار
این دین هدی را به مثل دایره‌ای دان
پیغمبر ما مرکز و حیدر خط پرگار
علم همه عالم به علی داد پیمبر
چون ابر بهاری که دهد سیل به گلزار

به هر جهت این کتاب را به همه‌ی شیعیان و مشتاقان مولا
امیرالمؤمنین تقدیم می‌کنم و امیدوارم گلاری درخور برای
شناخت بهتر آن انسان الهی به حساب بیاید. و در همین جا از
خوانندگان علی دوست نیز انتظار دعای خیر برای راقم را جی به
عنایات حق را دارم.

و هو العلیّ العظیم

علی علوی

